

## World Masters Rowing in Berlijn

Vrijdag de 13e lag midden in de week van de World Masters Rowing in Berlijn waar ik met Rudy, Max en Anneke heen togen om deel te nemen. We hadden het dus kunnen weten. De eerste catastrofe was al een week voor vertrek: mijn roeimaatje (Sandra) kreeg een fietsongeluk waar bij ze al haar kruisbanden zodanig oprekte dat het herstel zeker meerdere weken ging duren. Dat was alvast een tof begin. Ik ging toch mee om mij daar te laten inschrijven als 'beschikbaar voor andere teams'. In de auto naar Berlijn namen Max en Anneke hun klapcaravan uit de jaren '70 mee om aldaar te gaan camperen en kosten te besparen. Ik nam mijn tentje mee omdat ik een slechte slaper ben met allemaal wel of niet snurkende mensen om mij heen.

Met z'n vieren in de auto kregen we al snel storinkjes in de auto te zien van electra verbinding met de caravan. Oh je, daar begon het alweer. De electra kabel met de caravan hing deels op de weg en was doorgesleten. Auto aan de kant en 6 afzonderlijke draadjes met ducttape aan elkaar gemonteerd door Max (wat een handyman) en daarna weer door richting Brandenburg, waar de roeibaan.....nou ja het roeimeer ligt. Afijn meerdere kilometers later een klapband van de camper. Jaaaa de foto is dus geen trofee van het roeien maar een heuse aan flarden gereten band. Band eraf en reserveband gemonteerd...hmmmmmm....die was ook wel erg zacht. Geen nood, 500 meter verder zagen we een autogarage liggen. Anneke en ik bleven bij de camper achter om gelegenheidsdieven te ontmoedigen en Rudy en Max gingen de band oppompen. Banden er weer op en gaan.



Zo hadden we dachten we wel onze portie vrijdag de 13e gehad, maar nee hoor het weer gooide ook nog roet in het eten maar zonder al te veel gevolgen voor ons. Het was verrekte koud en ik was blij dat ik mijn min 20 C slaapzak bij me had. We waren door al die reparaties tamelijk laat aangekomen en moesten de volgende ochtend al vroeg naar de roeibaan omdat Rudy en Max in een gehuurde 2x zouden starten. In de ochtend was het zoeken naar het startbureau voor de nummers en waar de huurboten en riemen lagen. De 'Deutsche Grundlichkeit' heeft blijkbaar nog niet het oostelijk deel van Duitsland bereikt. Max en Rudy op zoek naar het startbureau, Anneke op zoek naar de parkeer-gelegenheid voor de auto en ik op zoek naar de botenhuur. Oh ja, dan ook nog het botennummer halen en monteren. Dat was ook weer zoeken en vragen waar dat was. Uiteindelijk last minute kwam alles samen en konden ze het water op en roeien.....pfffff.....dat was in ieder geval gelukt. Ergens in het midden van hun startserie geëindigd, mede doordat de boot niet helemaal binnen de baan kon blijven....of was de baan misschien niet helemaal recht :)? Tevreden ging Rudy later die dag terug naar Nederland met de trein.



Wij als achterblijvers hadden nu 2 dagen vrij voordat wij aan de bak moesten. Dagje Berlijn en omgeving bezocht. Beetje ouderwets, overal door de steden hingen verkiezingposters op de meest rare plaatsen. Later blijkt dat de populisten 'Alternative für Demokratie (AfD)' zoals het schertsend op sommige posters staat de grote winnaars zijn. Nou ja, in Nederland kiezen we voor 'Minder Marokanen' en in Oostenrijk voor een 'Volkskanzler' dus 'nothing new here'. Winderig maar ontzettend leuke dag in Berlijn doorgebracht met Max en Anneke. Nog een fles gin gekocht op de markt. De marktkoopman liet mij ook nog even gin met wiet proeven. Hele vreemde maffe smaak. Uiteindelijk pure gin gekocht. Ander goed nieuws, een ploeg uit Florida (USA) nam mij op in hun roeiploeg voor zondag...spannend. De storm die centraal Europa onder water zette was inmiddels ook gearriveerd en hoewel deze slechts schampte aan ons roeiwater hadden we wel met de bijbehorende harde winden te maken.



Die zaterdag werden skiff en 2x wedstrijden afgelast en voor zondag, onze roeidag, zag het er ook niet best uit. In de ochtend gingen Max en Anneke van start en de wind was al lekker aangewakkerd maar de wedstrijden gingen nog wel door. Zij konden op hun jarenlange ervaring buigen en wisten zich uitstekend voorin hun serie te handhaven. De wind ging nog harder waaien en ik ging op zoek naar mijn Florida groepje. Oeps, niemand wil op slag roeien dus deed ik dat maar. Heb ze wel ingepeperd dat ze dan overgeleverd zijn aan mijn stijl. Water op, en het was wederom een ballenbak (zie verslag Rijn-Ijssel marathon race vorig jaar). Schuimkoppen op het water en tegen de wind in naar de start oproeien. Het zwaarste deel van de wedstrijd. Daar aangekomen moesten we met heel veel andere boten wachten tot wij aan de beurt waren. Dat was met die wind en golven niet makkelijk. Uiteindelijk wisten we onze startbaan te bereiken. De dame die ons puntje van de boot moest vasthouden kon dat nauwelijks door de harde wind. Er werd dan ook snel groen licht voor de start gegeven. Eerste 30 halen lagen we voorin het veld totdat we te ver afdreven naar de naastliggende baan. Helaas bijsturen en weer de baan in. Daarna zwierden we nog een paar keer van links naar rechts maar uiteindelijk hebben we slechts 1 van de 8 banen bezocht en kwamen we weliswaar achter in het veld over de finish maar het was een gesloten veld waar de boten binnen 10 seconden van elkaar over de finish gingen. Het roeien ging afgezien van onze koers best goed voor zo'n eerste keer samen in een boot en dan ook nog met zo'n weer. Die middag teruggereisd naar Nederland.....deze keer zonder pech! Volgend jaar Spanje....het is laagdrempelig dus niveau roeien

minder belangrijk. Met een grotere groep lijkt mij dat uitermate gezellig.

